

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

Του-ρου

Κουμουνδούρος και Βουλή

Φαντασμαγορία

Μη χάνεσαι, Αθήνα

τμ. 3, αρ. φ. 339 (20 Αυγούστου 1882), σ. 1-2

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΜΟΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Έν Αθήναις φρ. 15. — Έν δέ ταῖς ἑπαρχ. φρ. 16. — Έν τῷ ἔξωτ. φρ. 25

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Αριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΗ.

(Φαντασμαγορία).

Κουμουνδούρος κάθηται πλησίον τραπέζης ἔχων ἀνοικτὸν τετράδιον, ἐφ' οὗ γράφει «γίόταις».

Κουμουνδούρος. (πονηρῶς γελῶν καὶ δεικνύων ταῖς γιόταις του). "Αν μ' ἔβλεπε κανεὶς αὐτὴν τὴν στιγμὴν θάλεγε: ὁ Κουμουνδούρος ἀντὶ νὰ καθῆσθαι ἐς τὸ σκαμνὶ κάθησε ἐς τὸ θρανίον. (Ἐξακολουθεῖ σύρων γραμμὰς). Αὐτὴν τὴ φορὰ πρέπει νὰ κἀνω καλὰ τὸ λογαριασμὸ γιὰ νὰ μὴ βγάλω ψεῦτη τὸν Καμπούρογλου ὁ ὅποιος τὴν ἀλλή φορὰν ἐγελάσθηκε ἔτσι ἀδίκῃ ὁ πτωχός. Ἴδικός μου, ἰδικός μου, ἰδικός μου τὸν Σταμούλη τί νὰ τὸν γράψω; ἄς τὸν γράψω μὴ γιότα μὲ δύο ἀγκύλας, γιὰτὶ κλίνει κ' ἀπ' ἐδῶ κ' ἀπ' ἐκεῖ καὶ νὰ ἰδοῦμε ποιὸς ἀπὸ τοὺς δύο μας θὰ τὸν ἀγκυλώσῃ. Ἀλλὰ μοῦ φαίνεται πῶς κτυποῦν.

Κουμουνδούρος. Ποῖος εἶνε;

Ἐθνικὸν Πνεῦμα. Ἐγὼ ἀνοιξέ.

Κουμουνδούρος. Ποῖος εἶσαι σὺ λέγε, γρήγορα.

Ἐθνικὸν Πνεῦμα. Τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα.

(Ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχεται τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα ἰσχνόν, κατακλιτρινόν, ξεσοκώφωτον, ξυπόλυτον καὶ καταλερωμένον).

Κουμουνδούρος. Διατὶ βρῆ εἶσαι εἰς τέτοια κατάσταση.

Ἐθνικὸν Πνεῦμα. Νὰ τὰ λέμε θέλομε ἀφροντικὸ; ἄμα δὲν εἶσαι σὺ ἐς τὰ πράγματα δὲν τὸ ξέρεις πῶς ἐγὼ καταντῶ ἔτσι περὶ καὶ κόκαλο, κατακουρελιασμένον;

Κουμουνδούρος. Καλὰ μὴ σὲ μέλη, ἐτελείωσαν τὰ βράσανά σου τὴν ν' ἀνάψης ἕνα κηρὶ καὶ νὰ κἀνης κάμποσες μετάνοιες τὸ βράδι. Τί θέλεις καὶ ἤλθες ἐδῶ;

Ἐθνικὸν Πνεῦμα. Ἡ Στοά, τὴ ξέρεις τὴ Στοά;

Κουμουνδούρος. Ἐκεينوῦ ποῦνε ψηλός; σὰν κολῶνα στοάς;

Ἐθνικὸν Πνεῦμα. Ναι! αὐτὴ προτιμότερα ποῦ τρέ-

χαμε ἐς τὸ δρόμο μοῦ εἶπε ὁ Τρικούπης θὰ συγκαλέσῃ τὴ Βουλὴ εἰς τὰς 18 Ὀκτωβρίου καὶ ἦλθα νὰ σοῦ τὸ πῶ.

Κουμουνδούρος. (τρίβων τὰς χεῖράς του). Εἰς τὰς 18, εἰς τὰς 18. Καλὰ, πήγαινε καὶ πέρα κ' ἀπὸ τὴν κουζίνα νὰ σοῦ δώσουν τίποτε.

Ἐθνικὸν Πνεῦμα. (ἀπεργόμενον) Φαντάσου νὰ μούδιναν κατασχετήρικ' ἄμα ἄμα θὰ τὰ βροκάνιζα ἐς αὐτὴ τὴν λόρδα ποῦ με δέρονει.

Κουμουνδούρος. Βρὲ σὺ;

Ἐθνικὸν Πνεῦμα. (στρεφόμενον). Δὲν μοῦπες νὰ περάσω ἀπὸ τὴν κουζίνα;

Κουμουνδούρος. Ἐμαθες τίποτε γιὰ τὸν Τηλέγραφο;

Ἐθνικὸν Πνεῦμα. Λένε πῶς ὁ Σιβιτανίδης τὸν ἔθαψε μέσα σὲ μιὰ κάλπη ἐς τὴν Κλαμπάκα, σὰν κάλπη ποῦ ἦτανε ἄλλοι λέν πῶς ἔφερε τὸ πτώμα του ἐς τὰς Ἀθήνας καὶ βρουκολάκισκε, καὶ ἀπὸ τὴν 1 Σεπτεμβρίου θὰ τρέχῃ ἐς τοὺς δρόμους.

Κουμουνδούρος. Καλὰ νὰ πάθῃ, ἂν δὲν ἦταν αὐτὸς ὁ Σιβιτανίδης, ὁ Νικὸς μας θάταν δίχως ἄλλο βουλευτὴς καὶ δὲν θάχα τόσαις μουρμούραις ἐς τὸ σπῆτι κ' ἔπειτα ἀκοῦς νὰ πάγῃ ἐς τὸν Τρικούπη κ' ἐκεῖνος οὐδὲ νὰ τὸν δῇ νὰ μὴ καταδεχθῇ! κῦτταξε νὰ μὴ τὸν φέρῃς κἀμμιὰ μέρα μαζὶ σου γιὰτὶ ἤλθε δύο τρεῖς φορὰς καὶ τὸν ἐδίωξα.

Ἐθνικὸν Πνεῦμα. Ἀμ' δέ! ποῦ τόσαις φορὰς πήρες ἀπ' τὸ στόμα μου τὸ ψωμί καὶ τοῦδωκες αὐτονοῦ, γιὰτὶ ἄρχισε νὰ βρωμᾷ τὸ στόμα του ἀπὸ τὴν πείνα (φρυγεί).

Κουμουνδούρος. (Κάθηται εἰς τὴν τραπέζαν εἶνε γλυκύτατος καὶ τὸ μειδιάμα του ἐκπληθεῖ ἐπὶ τῶν χειλέων του.) Πολὺ καλὰ, εἶμαι εὐχαριστημένος τί βλάξ ποῦ εἶνε αὐτὸς ὁ Τρικούπης! ἐγὼ ἔλυσα ὀλόκληρον τὸ ζήτημα τῶν συνόρων, δίχως νὰ προσκαλέσω τὴ Βουλὴ κ' αὐτὸς γιὰ μίαν δύο ἀψιμαχίαις ποῦ πολέμησε τόσο σπαρτὸς κ' ἐσκοτώθηκε μόνον ἕνας πολίτης, θέλει καὶ καλὰ τὴν Βουλὴν. Βουλὴ θέλει; θὰ τὸν βουληκίω καὶ ἐγὼ (σηκόνεται καὶ βαδίζει οἰστρηλατημένος.) Πῶρ καὶ

σιδήρος· τὸ πῦρ τὸ ἀφήκα νὰ σβύσῃ καὶ τὸν σιδήρου νὰ σκουριάσῃ· ἀλλ' ὄχι, τώρα τὸ πῦρ πρέπει ν' ἀνάψῃ καὶ ὁ σιδήρος νὰ κοκκινήσῃ· παρήλας ἡ ἐποχὴ τῶν χιρῶν καὶ τῶν ὄφρακῶν. (μὲ ἐνθουσιασμὸν) Ναι! Τί ἐκάματε τὴν πατρίδα ἀφ' οὗ σᾶς τὴν παρεδώκαμεν· (τοποθετεῖ κυκλοτερῶς τὰς καθέκλας) ἡ πατρίς ἠτιμάσθη· ἡ Ἑλλὰς μετὰ ἢ ἀνευ τῆς Εὐρώπης οὔτε μέχρι τῶν συνόρων δὲν ἐτόλμησε νὰ προχωρήσῃ, ἐν ᾧ τὴν ἄλλην φορὰν ἐβγήκε ἐξ ἀπὸ τὰ σύνορα κ' ἐπῆρε φόρα μέχρι Δομοκού· (ἀπαζῶν ἕνα γάτον ὅστις εὐρέθη ἐκεῖ καὶ στηλώνων αὐτὸν ἐπιμιᾶς καθέκλας) καὶ ὅλα αὐτὰ διότι ὁ ἄνθρωπος τῶν ἀροτήρων βῶν καὶ τῶν νομικῶν συμβούλων ὑπεισήληεν εἰς τὴν ἐξουσίαν· ὁ ἄνθρωπος τοῦ τίς πταίει· τίς πταίει; ποιὸς ἄλλος ἀπὸ αὐτῶν πταίει; (τὸν κρατεῖ καλὰ ἐπὶ τῆς καθέκλας) ἰδοὺ σ' ἐκάθησα εἰς τὸ σκαμνί, πρέπει νὰ δώσῃς εὐθύνας τῶν πεπραγμένων· τ' ἀκούεις; (τὸν σφίγγει· ὁ γάτος στενοχωρηθεὶς καὶ πονέσας, τοῦ δίδει δύο τρεῖς τσουγκρακνιὰς καὶ φεύγει.) "ὦχ! δολοφόνε κοκοῦργε! φεύγεις δίχως νὰ δώσῃς εὐθύνας αἰ! (καταστέλλων τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ καὶ περιβλέπων) ποῦ εἶμαι; τί κάμνω; τὰ χέρι μου ματωμέν· ὁ Τρικούπης ἔχει νύχια· κακὸς οἰωνός· (ἀνάπτω) ἀλλ' ὄχι· ἐγὼ ἔχω δόντικα καὶ θὰ τοῦ τὰ δεῖξω (μειδιᾶ) νάτ'α φαίνονται· ὅλους τοὺς Θεσσαλοὺς θὰ τοὺς πάρω· θὰ ὑψώσω τὴν σημαίαν τοῦ ἀγροτικού ζητήματος· καὶ θὰ ἔχω ὄρατον σύμβολον τὸν Παχύν μου, τὸ πάχος, τὴν ἀφθονίαν· εἶμαι μὲ τοὺς χωρικοὺς, ἀφ' οὗ ὁ Τρικούπης δὲν εἶνε μ' αὐτούς· θὰ γείνω κοινωνιστής, Πάρνελ, Ἴρλανδός, Ἐσκιμῶς, Κάρφος, διὰ νὰ τὸν φάγω τὸν Τρικούπη· θὰ τὸν φάγω· ἀδιάφορον ἂν δὲν τὸν χωνεύω· ἐκτὸς δύο τριῶν γκιοκτημένων ὅλοι οἱ ἄλλοι βουλεύεται τῆς Θεσσαλίας εἶνε ὑπὲρ τῶν χωρικῶν· θὰ τοὺς ἔχω ὅλους, ὅλους, ὅλους (κάθηται παρὰ τὴν τράπεζαν καὶ σύρει πυρετωδῶς γιόταϊς). Νά· αὐτὴ ἡ μακρυὰ εἶνε ὁ Ἀδαμόπουλος· αὐτὴ ἡ χονδρὴ εἶνε ὁ Γεωργιάδης, νὰ κ' ὁ Στεφανίδης νὰ κ' ὁ Μάνταλος, ποῦ μαντάλωσε τὸν Σιθιτανίδην· νά, νά· νὰ ὅλοι δικοὶ μου· (ἐγειρόμενος ὀρθός) Ἄ! ἐγγίξει ἡ 18 Ὀκτωβρίου. Δι' αὐτὸ λοιπὸν τὸ πλημμελειοδικεῖον Καλαμῶν καταδίκασε τὸν Κώστα μου ἐρήμην εἰς τριῶν μηνῶν φυλάκισιν διότι ὕβρισε τὸν νομάρχην Μεσσηνίας· τί; τώρα εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποῦ ὕβριζει; ὄχι· δὲν εἶνε δι' αὐτό· εἶνε διὰ νὰ χάσω μίαν ψῆφον· (κάθηται καὶ σπογγίζεταί με τὸ μανδῆλί του) μίαν ψῆφον· (σηκόνεταί.) Ἄ! ὄχι· ἐξουδετεροῦται ὁ Μοσχοδάκης· εἶνε δικός μου· τί ἡλίθιος ὁ Τρικούπης· ἔτσι μεταχειρίζονται τοὺς φίλους τῶν μόνων καὶ μόνον διότι εἶπαν ὅτι κατεγράθη πέντε χιλ. δραχμᾶς; ἐγὼ δὲν θάφωνα τρίχα νὰ τοῦ ἐγγίξουν· ἀλλὰ καλὰ νὰ πάθῃ κ' αὐτὸς καὶ ὅλοι τους· οἱ ἀχάριστοι· ἔταν εἶδα πῶς πῆγαν μὲ τὸν Τρικούπη καταράσθηκα τὴν ὥραν ποῦ λευθερώθηκα· κάλλια ἕνα καὶ ἑστὸ χέρι παρὰ δέκα καὶ καρτέρει· κάλλια μικρὴ Ἑλλὰς καὶ δική μου, παρὰ μεγάλη καὶ τοῦ Τρικούπη κ' ἐγὼ νὰ κερτερῶ. (κάθηται παρὰ τὴν τράπεζαν). Ὁ Βελεντζᾶς λέγουσιν εἶνε ἄρρωστος· δὲν πάγει ἔς τὸ διάβολο μιά ὥρα προτῆτερα νὰ γλυτώσω· ἂν μ' ἔφαγε κανεὶς δὲν εἶνε ὁ Τρικούπης μὲ τὴν γεμάτο στόμα του, ἀλλ' αὐτὸς μὲ τὸ ταμεῖό του τὸ ἄδειο· νὰ ἰδοῦμε πῶς θὰ τὰ ξεμπερδεύσουμε· βρε Ἀλέκο· μὴ χάνεσαι, κ' ὁ βρεγμένος δὲν φοβᾶται βροχή· ἄς τοῦ μετρήσωμε ἄλλη μιὰ· 125. ἐ-κ-τὸν εἰ-κο-σι-πέν-τε· τὸ κουκιά εἶνε τὸ πᾶν· (ἐγείρεται) ἀριθμοὶ, ἀριθμοὶ, εἰ· τίποτε ἄλλο δὲν πιστεύω παρὰ σᾶς· σεῖς εἶσθε ὁ θεός

μας· ὄχι! πῶς μ' ἐπροδώκατε τὴν ἄλλην φορὰν καὶ μ' ἀφήκατε μόνον· ἐξουσία, ἐξουσία πῶς νὰ σὲ σαγηνεύσω, πῶς νὰ σὲ μαγεύσω, νὰ σ' ἔχω ὑποχειρίον μου, τί νὰ σοῦ εἰπῶ γιὰ νὰ σὲ πείσω; (Διέρχεται κάτωθεν τοῦ παραθύρου τοῦ μεθυμένος τραγωδῶν γιὰρὲ· Ἀμάν. Σὰν μοῦδωκες τὴ μαχαίριά, δός μου καὶ τὸ βοτάνι.)

Κόουμουνοῦρος (ἐπαναλαμβάνων).

"Ἄν μοῦδωκες ἔς τὴν μαχαίριά δός μου καὶ τὸ βοτάνι.

Ἄμάν.

Γιατ' ὁ σεβτᾶς σου ἄδικα ἔς τὸν τάφον θὰ μὲ βάνη.

Ἄμάν.

Τοῦ φθάνει τοῦ Τρικούπη πειὰ, τόσον καιρὸν, τοῦ φθάνει.

Ἄμάν.

Γιατ' ἔγεινε ἡ καρδουλά μου μαύρη σὰν τὸ τηγάνι.

Ἄμάν.

Γιατὶ ἐφρύξ' ὁ Μωριᾶς κ' ἀγρίεψεν ἡ Μάνη

Κ' ἔπεσε ἕνα σκυλόψαρο, ἔς τῆς Σύρας τὸ λιμάνι,

Καὶ ποιητὴ ὁ ἔρωσ σου ἀκόμη θὰ μὲ κἀνη.

(Πλήρης ἐνθουσιασμοῦ ἐξέρχεται τοῦ δωματίου, λυπηθεὶς τὴν ὑπομονὴν τῶν ἀναγκαστῶν, τοὺς ὁποίους παρελάσισε μὲ τόσας ἀνοησίας.)

Του-ροῦ.